Eesti asunduste alalhoidmine Eesti rahwale ja paremale järjele seadmine nõuab tungiwalt järjekindlat wälimist ja sisemist korraldust.

A. Asunduste wälimine korraldus.

1. Asundused olgu üksikutesse ringkondadesse ja ringkonnad jaoskondadesse jaotatud.

Ringkonnal oleks oma büroo ja kongressid ja jaoskondadel niisama oma büroo ja kongressid. Ringkonna kongress seab üleüldised juhtmõtted üles ja jaoskonna kongressid otsiwad abinõusid, kuidas neid kohalikkudes oludes elusse wiia, kuna bürood kui täidesaatwad orgaanid töötawad. Peale selle on igas asunduses weel sellekohane komitee, kes bürooga kirjawahetuses seisab, asunduse esitaja on ja koha peal kõik kongresside ja büroode otsused elusse wiib. Iga asundus walib määratud arwu saadikuid ringkonna ja jaoskonna kongressile. Sisemine korraldus ja büroo liikmete walimine sünnib kongressil antud juhtnööride järele. Iga ringkond walib weel määratud osa saadikuid kodumaa rahwuskogusse, kui wälimised olud lubawad.

Asunduste ringkonnad oleksid: 1) Põhjaõhtu-Wenemaa ringkond (Peterburi, Pihkwa ja Nowgorodi kubermangud); 2) Põhjahommiku-Wenemaa ringkond (Põhja raudtee äärsed Wologda, Wjatka, Permi ja Arhangelski kubermang ja osa Kostromaa kubermangust); 3) Lõuna-Wenemaa ringkond (Kaukaasia, Krimm, Odessa, Doonimaa, Harkow); 4) Sise-Wenemaa ringkond (kõik teised kubermangud); 5) Siberi ringkond.

2. Asunikud telligu suuremal arwul kodumaa ajalehti, pangu kodumaa sündmusi tähele, käigu igaüks paar korda elus kodumaal kongressil, tähtsamatel pidudel ehk muidu wõõrsil, saadku lapsi kodumaa koolidesse, kas wõi lühikeseks ajaks, andku wõimalust õppiwale nooresoole ja kooliõpetajatele kodumaal toimepandawatest kursustest osa wõtta!

3. Eesti asundused on tarwis Eesti kogudusteks ühendada ja need kodumaa konsistooriumi alla wiia, kui wälimised olud wähegi lubawad. Meie asunikud on nii mõnelegi Saksa soost õpetajale tänu wõlgu nende isaliku hoolekandmise ja juhatuse

Eesti asundused ja asupaigad Wenemaal, 1918, lk. 80